

Červenec 2020: Za rodiny

Srpen 2020: Za pěstounské a adoptivní rodiny

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Svatý Marek má v deváté kapitole svého evangelia tuto událost: Potom přišli do Kafarna. Když byli v domě, zeptal se jich: „*O čem jste cestou spolu rozmlouvali?*“ *Oni mlčeli, protože cestou mezi sebou rozmlouvali o tom, kdo z nich je největší. Ježíš se posadil, zavolal si svých Dvanáct a řekl jim: „Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech.“ Pak vzal dítě, postavil ho před ně, objal ho a řekl jim: „Kdo přijme jedno z takových dětí kvůli mně, mne přijímá; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mne poslal.“*

Zkusme se podívat na rodinu jako takovou, ale i na rodiny pěstounské a adoptivní, skrze tento úryvek. Nejdříve v něm Pán Ježíš uvede své učedníky do trapného ticha. Místo pokory, jednoty a myšlenek upřených k nebeskému Otci se ukazuje jen prázdné poměřování se, vytahování a handrkování. Stále aktuální, a to nejenom mezi služebníky církve, ale právě i v rodinách. O co mi ve skutečnosti v životě jde? Aby druzí sloužili jako nástroj uspokojování mých potřeb, hýčkáni mého narcistického já? Nebo mi jde o štěstí celé rodiny, každého člena? A to i v situaci, kdy ten druhý, jeho potíže nebo dokonce vůbec jeho existence, jdou proti mým představám a plánům?

Úryvek evangelia pokračuje napomenutím a názorným příkladem pokory a přijímání druhého. Předpokládám ale, že pro vás, kteří máte děti, ať už vlastní, nebo osvojené, je tento úryvek velkým povzbuzením i z jiného důvodu. Přijmout děti znamená přijmout celý balík křížů a odříkání. Sami ale nejlépe víte, jak velký smysl to má. Vy s dětmi v pěstounské péči nebo adoptovanými máte ten balík ještě větší. Kolika předsevzetí, představ a přání jste se již museli vzdát. V těch nejtěžších situacích kéž vám v uších zní, že jste přijali samotného Pána. Rozhodně to není tak lehké, jako když ho potkáme na ulici v bratru bez domova, kterému dáme padesátikorunu, nebo v Domově jako babičku, za kterou jsme se na hodinku stavili. Přijímáte Pána v človíčkovi (nebo dokonce človíčcích), který vám to dává někdy pěkně „sežrat“. Nikoliv proto, že jste špatní, ale protože jste jediní, kteří ho na tomto širém světě mají skutečně rádi. Otevřít srdce, i když je třeba plné hněvu a zloby, má přeci smysl jen těm, kteří o nás mají zájem. Tyto prázdniny se tedy modlíme za vás, drahé rodiny, a je skvělé, že vy se modlíte s námi. Vždyť kolik je rodin, které modlitbu tak potřebují, ale neznají ji.

Bratři a sestry, přeji a vyprošuji vám hezké léto! Jiří Korda, kněz Kristův

Jiří Korda, kněz Kristův
modlitbyzanejmensi@hnutiprozivot.cz, tel.: 725 797 561

